

Sistemi klasifikacij in binarne delitve

Razlika kot nujni pogoj identitete

Identiteta se lahko konstruira samo v razliki do Drugega (v odnosu do tega, kar ni, kar manjka) - v odnosu do tega, kar se imenuje *konstitutivna zunanost temu, kar je 'pozitivni' pomen vsakega izraza* (Woodward, 1997, str.35).

Klasifikacija / razlika / identiteta

Durkheim (po Woodward, 1997):

s tem, ko reči organiziramo, urejamo v sisteme, ko jih klasificiramo, produciramo tudi njihov pomen. Ti sistemi so temelj socialnega reda, utrjujejo pa jih diskurzi in rituali, ki si jih posamezniki kognitivno prisvajamo.

Klasifikacijski sistemi uporabljajo načelo razlike tako, kot da bi bilo populacijo in vse njene lastnosti mogoče deliti na najmanj dve nasprotni skupini

Razlikovanje poteka

- 1* v simbolnih sistemih reprezentacije
- 2* v procesih družbenega izključevanja

George Canguilhem (1904-1995)

Norma dobiva svoj smisel, svojo funkcijo in svojo vrednost iz dejstva, da obstaja zunaj nje tisto, kar ne ustreza zahtevi, ki ji norma služi

Izključevanje

Razlika je lahko vrednotena

- 3* pozitivno (kot vir raznolikosti, bogastvo)
- 4* negativno (nasprotja, neenakosti, izključevanje in marginalizacija)

Ovrednotenje razlike oziroma vsakega od polov je bistven element izključevanja.

Jacques Derrida (1930-2004):

različna obteženost, različna vrednost vsakega od polov:

- med njima vlada hierarhija,
- prvi je norma, drugi je označen kot odstopanje

Med dvema členoma vsake binarne opozicije deluje oblast tako, da vzpostavlja neravnotežje moči med njima

Ernesto Laclau (1935)

To, kar konstituira identiteto družbenih akterjev, je odvisno od bojev in zgodovinskih konstrukcij, ki pa jih nič ne določa vnaprej. Nekakšna konstanta so le razmerja moči, saj so

razmerja med skupinami konstituirana kot razmerja moči. Vendar to, kdo bo zasedal katero od mest znotraj teh razmerij, ni nič gotovega - je rezultat bojev in zgodovinskih konstrukcij.

Reprezentacije, ki umeščajo identitete in znotraj katerih se identitete umeščajo, označevalne prakse, ki producirajo pomene, vselej vključujejo odnose moči:

5* odnosi moči definirajo meje vključevanja in izključevanja.

6* simbolni sistemi reprezentacije pa osmišljujejo izkušnje družbenih delitev, neenakosti in izključevanj

Izvori stigme

Ključno vprašanje, ki se zastavlja v zvezi z Goffmanovo teorijo stigmatizacije:

1* kako, v kakšnih pogojih in zakaj se razliko interpretira kot deviantno.

V procesu stigmatiziranja se spreminja identiteta, za sam proces pa je značilno

2* tipiziranje in stereotipiziranje

3* selekcija

Zaključek

Identiteta ni rezultat slučajne, poljubne, svobodne igre pomenov: pomeni, ki jih organizirajo identitete, so rezultat bojev in so v prid določenim (bolj ali manj začasnim) razmerjem moči in družbenih interesov. Razlike med posameznicami in posamezniki, pa naj se nanašajo na njihove osebnostne, intelektualne ali telesne značilnosti, ali pa na njihove družbene vloge in pripadnosti, vrednotimo in jih pojasnujemo. Skladno s tem pripisujemo vrednosti človeškim bitjem in stopamo v razmerja z njimi.